

ת"פ 1817/08/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פאהאד בחירי- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 1817-08-20 מדינת ישראל נ' בחירי

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שירה רוג ועו"ד מאירי לב
נגד הנאשם		פאהאד בחירי-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד עלי אבו לבן

גזר דין

רקע

1. ביום 13.6.21 הורשע הנאשם במסגרת הסדר הטיעון בהתאם לכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה במזיד ברכב לפי **סעיף 413 לחוק העונשין**, תשל"ז 1977- (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירת התחזות לפי **סעיף 441 לחוק העונשין** וניסיון תקיפה סתם לפי **סעיף 379 וסעיף 25 לחוק העונשין**.

1. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 5.11.19 הוזעקו שוטרים לטפל באירוע ברהט ועצרו מעורב באירוע. הנאשם זרק אבן על החלון הקדמי של ניידת המשטרה וניפץ אותו. בהמשך אותו היום הגיעו שוטרים לעצור את הנאשם והוא התחזה לאדם אחר.

זימון הנאשם לממונה על עבודות השירות

2. ביום 13.9.21 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת ראשונה מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם לא התייצב בפני הממונה על אף שזומן במישרין ובאמצעות בא כוחו.

3. ביום 3.1.22 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת שניה מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם לא התייצב בפני הממונה על אף שזומן במישרין ובאמצעות בא כוחו.

4. ביום 26.4.22 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת שלישית מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה
עמוד 1

הנאשם לא התייצב בפני הממונה על אף שזומן במישרין ובאמצעות בא כוחו.

5. ביום 2.1.23 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת רביעית מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם לא התייצב בפני הממונה על אף שזומן במישרין ובאמצעות בא כוחו.

תמצית תסקיר שירות המבחן

6. בתסקירו מיום 23.10.22, ציין שירות המבחן כי זימן הנאשם לפגישה בשירות המבחן אך הוא מסר שיתקשה להגיע לשירות המבחן בשל עבודתו. בהמשך נעשתה פניה לעורך דינו של הנאשם, ובהמשך לכך הנאשם הגיע לפגישה שנקבעה בעניינו ועזב אותה לאחר כמה דקות, כי לדבריו היה זקוק למתורגמן. משנקבעה לנאשם פגישה נוספת בנוכחות מתורגמן לא הגיע אליה.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. עתר למתחם הענישה הראוי, הנע בין 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל ונוכח היעדר עבר פלילי עתר לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.
8. ב"כ הנאשם, עתר לקבלת תסקיר משלים. ציין כי מדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי ואין מקום לשלוח אותו למאסר מאחורי סורג ובריח. טען כי מדובר באירוע ברף חומרה נמוך משום שהשוטרים לא היו בניידת בזמן ניפוץ החלון על ידי הנאשם. עתר למתחם שמתחיל במאסר על תנאי ומסתיים במספר בפועל קצר.
9. הנאשם אמר כי לא הגיע לשירות המבחן, אולי כי לא שמע טוב ואולי כי שכח. גם ביחס לממונה על עבודות השירות מסר כי לא הלך משום שלא שם לב.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשי הנאשם מהווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ובהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

11. באשר לעבירת החבלה במזיד ברכב, בעוד באופן רגיל הערכים המוגנים הם הקניין הפרטי או הציבורי, הרי שבעניינו לא מדובר בעבירת היזק בנסיבות רגילות. הנאשם כאמור, זרק אבן לעבר ניידת משטרה, בזמן שכוח משטרה הגיע למקום לבצע מעצר של אדם אחר. הנה כי כן, מעבר לפגיעה הפיזית בניידת, מדובר

בפגיעה מתריסה כנגד פעילות גורמי אכיפת החוק. ברע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יוטבט להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו"

12. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף בינוני-גבוה, משום שמחד גיסא מדובר בעבירה שבוצעה כלפי ניידת משטרה, במהלך פעילות משטרתית ואף נגרם נזק לניידת, ואילו מאידך גיסא לא נגרמו פגיעות לשוטרים עצמם.

בכל הנוגע לעבירת ההתחזות הרי שמדובר בהכשלה של פעילות גורמי אכיפת החוק. מידת הפגיעה הינה ברף הנמוך משום שההתחזות אינה ברמת מסוימות גבוהה, ואף משום שההתחזות התגלתה על אתר ולא שימשה כמצע למרמה נמשכת תוך פגיעה בבעל הזהות.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופן

13. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מעשי הנאשם נעשו כלפי ניידת משטרה, המעשים נעשו בזמן פעילות מבצעית, ואף הסבו נזק ממשי לניידת המשטרה.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת התחזות - שלוש שנות מאסר, ובעבירת חבלה במזיד ברכב - חמש שנות מאסר.

15. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג אלה מלמדת על מגוון עונשים:

א. ביחס לעבירות שבוצעו כלפי רכב משטרה, ראו למשל ת"פ 26738-08-21 מדינת ישראל נ' **עטון**, שם הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות, בכך שהצטרף להתפרעות והשליך שלושה שברי שיש לעבר מכונית התזה וגרם לנזק לשמשת המכונית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4-15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים, מאסר מותנה והתחייבות.

ב. ביחס לעבירות שבוצעו כלפי שוטרים, מבלי שהשוטרים נפגעו, ראו למשל עפ"ג 48515-02-14 **קאווס נגד מדינת ישראל** שם הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בכך שיידה אבן אחת אל עבר השוטרים. על הנאשם, שהיה נעדר עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל. ת"פ 8040-03-17 מדינת ישראל נ' **אברהים**, שם הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שיידה, אבנים לעבר שוטרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 10 חודשים, וכן הפעיל מאסר מותנה. ראו אף ת"פ 71675-07-18 מדינת ישראל נ' **אבו עמוד** 3

גרבייה, שם הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות, בכך שהשתתף בהתפרעות והשליך בקבוק מפלסטיק לעבר שוטרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

ג. בשולי הדברים אציין כי רע"פ 1409/19 **אסרף נ' מדינת ישראל**, אליו הפנתה המאשימה אינו יפה לענייננו. זאת משום ששם דובר בנאשם שיצר מצג שווא של חטיפה לחברון דבר שהביא לבזוז משאבים משמעותיים לרשויות המדינה. אין בכך לומר כי אותו עניין חמור או קל מענייננו. פשוט מדובר בשני אירועים שבשל שונותם הרבה, מצויים על סרגלי מידה שונים.

16. בתיק זה מתחם העונש הראוי אינו יכול להתחיל במאסר על תנאי, והסיבה לכך נטועה במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות שהינן ברף החומרה הגבוה של עבירה מסוג זה. העבירות כאמור, בוצעו כלפי נידת משטרה בזמן שצוות משטרה מבצע במקום מעצר ומעשי הנאשם אף הסבו נזק לניידת ויש בהם משום ערעור סמכותה של המשטרה.

17. אין היזק במזיד לרכב פרטי כהיזק במזיד לניידת משטרה. אין היזק במזיד לניידת משטרה, כהיזק במזיד לניידת משטרה בזמן פעילות משטרתית, ואין היזק שגרם לנזק קטן כהיזק שהביא לשבירת חלון קדמי של נידת, היזק שיש בו כדי להשבית ממש נידת לפרק זמן מסוים.

18. **לא ניתן להשלים עם מצב דברים בו כוח שיטור שנכנס לבצע מעצר בעיר בישראל, נתקל בהתנגדות אלימה, בין אם האלימות מופנית כלפי שוטר ובין אם האלימות מופנית כלפי נידת משטרה. על כן, על בית המשפט להטיל עונשים שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם ואת כלל הציבור מלבצע עבירות דומות.**

19. מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על שוטרים באשר הם ואשר על כן אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי.

20. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

סטייה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

21. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא שכן על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**] משום שהלכה היא כי: **"לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החריג ומרוקן את**

הכלל מתוכן. [ראו למשל ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל]. ואילו בעניינו, הנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן, לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות ואף לא התייצב למספר דיונים בעניינו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

22. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. הנאשם צעיר, גם אם לא צעיר במיוחד באופן המצדיק התחשבות יתרה.

ג. הנאשם הודה במיוחס לו, גם אם לא התרשמתי שלקח אחריות על מעשיו ופעל לתיקונם. וכפי שנקבע בע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל, הלכה כי היא כי הודאה לחוד ולקחת אחריות לחוד.

ד. הנאשם לא עבר הליך טיפולי.

23. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו ממש.

24. לו היה הנאשם מתייצב בפני הממונה על עבודות השירות ייתכן והיה ניתן לשקול עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. אך בנסיבות שנוצרו אין מנוס מלהורות על ריצוי העונש מאחורי סורג ובריה וזאת מן הטעמים הבאים:

א. לנאשם ניתנו ארבע הזדמנויות להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות ואף על פי כן הוא לא השכיל להתייצב בפני הממונה. ראו למשל רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, שם נקבע בעניינו של נאשם שלא התייצב פעמיים בפני הממונה על עבודות השירות כי: **"התנהלות המבקש כבלה את ידיו של בית המשפט ולא אפשרה לו לשקול כל חלופה עונשית"**. ודוק, אי התייצבות הנאשם לממונה על עבודות השירות אינה מקרית, כי אם חלק מהתנהלותו בהליך הפלילי, זאת בשים לב לכך שהנאשם לא התייצב למספר דיונים ואף לא התייצב לפגישה אצל שירות המבחן.

ב. הלכה היא כי ריצוי עונש על דרך עבודות שירות הינו בבחינת פריבילגיה, דהיינו אין לנאשם זכות קנויה לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. ראו למשל רע"פ 2604/22 מגן נ' מדינת ישראל. הדברים נכונים ביתר שאת משניתנו הזדמנויות רבות לנאשם להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות והוא לא עשה כן מטעמיו הוא.

ג. האינטרס הציבורי מחייב כי ההליך הפלילי יסתיים בתוך זמן סביר מתחילתו. בענייננו מדובר בתיק משנת 2019. הנאשם נשלח לראשונה לממונה על עבודות השירות בתאריך 13.6.21. תקופה של שנה וחצי במהלכה הנאשם לא מתייצב לשירות המבחן לא מאפשרת דחיות נוספות.

ד. הממונה על עבודות השירות מטפל בכל שנה באלפי תיקים, זמנו אינו הפקר ואין לתת יד להשחתת זמנו לריק.

25. אשר על כן, וגם הדבר נעשה בלב לא קל, אין מנוס משליחת הנאשם לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

גזירת העונש

26. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

ב. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת התחזות או חבלה במזיד ברכב.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום 1.6.23 או 10 ימי מאסר תמורתו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדן.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, במעמד הצדדים.